

نگاهی به رویه شهری ها در مقابله با ساخت‌وسازهای غیرمجاز به بهانه مرگ آسیه پناهی

تخریب آلونک‌ها و جریمه لاکچری نشین‌ها!

سعیده علیپور

غیررسمی برد که هر روز ساکنینش با خطر و بی‌رویی روبرویند. این اتفاق نگاه‌ها را به سمت بر خور د چند گانه شهری ها با آلونک‌نشینان و صاحبان مجتمع‌های تجاری معطوف کرد که تخلفاتشان سر از چند هکتار برمی‌دارد و سرانجام آنان ویرانی و سرانجام اینان مصالحه با پرداخت جریمه تخلف است.

واکنش رئیس قوه قضائیه

حتی دیروز رئیس قوه قضائیه نیز به این موضوع واکنش نشان داد و گفت که نتیجه بی‌توجهی به اولویت‌ها در اجرای قانون، تخریب آلونک‌ها به جای برخورد با کاخ‌سازی‌های غیرقانونی در مناطق خوش آب‌وهوای کشور است.

به گزارش مرکز رسانه قوه قضائیه، ابراهیم رئیسی در جلسه مسئولان عالی قضایی کشور گفت: «اگر با دانه درشت‌ها برخورد شود جرایم جزئی هم جمع می‌شود چنانکه اگر با قاچاق کانتینری برخورد شود قاچاق خرد هم جمع می‌شود. اگر اولویت‌سنجی درست نباشد نتیجه‌اش برخورد با کوله‌بری به جای برخورد با قاچاق سازمان یافته و حرفه‌ای می‌شود.»

ماجرای آسیه چه بود؟

بر اساس گزارش‌هایی که در مورد این واقعه در خبرگزاری‌های مختلف منتشر شده است. آسیه پناهی زنی ۶۱ ساله معرفی شده که بی‌سرنهایی و نداشتن بودجه لازم برای کرایه حتی یک اتاق او را به انتهای شهرک سجاده شهر کرمانشاه کشاند. جایی به نام فدک که گفته می‌شود حریم آن فضای سبز

غیررسمی برد که هر روز ساکنینش با خطر و بی‌رویی روبرویند. این اتفاق نگاه‌ها را به سمت بر خور د چند گانه شهری ها با آلونک‌نشینان و صاحبان مجتمع‌های تجاری معطوف کرد که تخلفاتشان سر از چند هکتار برمی‌دارد و سرانجام آنان ویرانی و سرانجام اینان مصالحه با پرداخت جریمه تخلف است.

حتی دیروز رئیس قوه قضائیه نیز به این موضوع واکنش نشان داد و گفت که نتیجه بی‌توجهی به اولویت‌ها در اجرای قانون، تخریب آلونک‌ها به جای برخورد با کاخ‌سازی‌های غیرقانونی در مناطق خوش آب‌وهوای کشور است.

به گزارش مرکز رسانه قوه قضائیه، ابراهیم رئیسی در جلسه مسئولان عالی قضایی کشور گفت: «اگر با دانه درشت‌ها برخورد شود جرایم جزئی هم جمع می‌شود چنانکه اگر با قاچاق کانتینری برخورد شود قاچاق خرد هم جمع می‌شود. اگر اولویت‌سنجی درست نباشد نتیجه‌اش برخورد با کوله‌بری به جای برخورد با قاچاق سازمان یافته و حرفه‌ای می‌شود.»

بر اساس گزارش‌هایی که در مورد این واقعه در خبرگزاری‌های مختلف منتشر شده است. آسیه پناهی زنی ۶۱ ساله معرفی شده که بی‌سرنهایی و نداشتن بودجه لازم برای کرایه حتی یک اتاق او را به انتهای شهرک سجاده شهر کرمانشاه کشاند. جایی به نام فدک که گفته می‌شود حریم آن فضای سبز

پس از تخریب، مأموران اجرائیات آسیه و بچه‌ها را برای انتقال به کمپ «چشمه سفید» در جنوب شهر، سوار خودروی خود کردند؛ اما دقایقی بعد و پیش از رسیدن به مقصد قلب آسیه از کار می‌افتد.

گرچه شهرداری در ابتدا حاضر نشد استفاده از گاز اشک‌آور را تأیید کند، اما در نهایت امیر همایون دولت‌شاهی، مدیر کل روابط عمومی شهرداری کرمانشاه ۱۰ خرداد در گفت‌وگو با ایرنا استفاده از گاز اشک‌آور در این ماجرا را تأیید کرد و گفت: «اینکه اسپری گاز اشک‌آور علت فوت این خانم بوده یا خیر هنوز معلوم نیست و منتظر اعلام نتایج پزشکی قانونی و مراجع قضایی هستیم.» سرانجام غلامرضا شهبازی، مدیر اجرائیات شهرداری کرمانشاه پنجم خرداد نیز در پاسخ به سوال ایرنا خبر تخریب خانه و مرگ آسیه پناهی را تأیید کرد. او به صورت غیرمستقیم خانم پناهی را متهم به اعتیاد هم کرد و گفت که مأموران اجرائیات شهرداری کرمانشاه برای تخریب خانه‌ها حکم قضایی داشتند. موضوعی که دیروز رئیس سازمان بازرسی کل کشور آن را رد کرد و گفت: «مأموران شهرداری فاقد دستور قضایی تخریب بودند برای اینکه مقاومت متوفی را بشکنند تا مانع تخریب آلونک نشود، از اسپری لفل فلج‌میزر استفاده کردند.»

حسن درویشیان گفت: «در اینکه زمین اوقافی بوده و تصرف شده و کاربری آن فضای سبز است و ساخت‌وساز در آن از هر جهت غیرمجاز بوده، تردیدی وجود ندارد، ولی برخورد مأمورین شهرداری با این خانم و تعدادی از بستگانش که در خانه‌ی به‌اعتقاد شهرداری «غیرقانونی» سر برآورده بودند.

۳۰ اردیبهشت اما روز واقعه بود. ویدیویی در شبکه‌های مجازی منتشر شد که در آن زنی ساکن همین خانه‌ها در کنار ویرانه خانه‌اش می‌گوید که خواب بوده که ناگهان گاز اشک‌آور به داخل خانه زده شده و اهل خانه مجبور به خروج از منزل شدند و دقایقی بعد لوئر شهرداری خانه آنها را با خاک یکسان کرد. تصویر معروف آسیه پناهی و تلاش او برای حفظ سرنهایش، سماعتی پیش از مرگش نیز فراوان در شبکه‌های مجازی دست به دست شد و واکنش‌های فراوانی در پی داشت. در برخی از گزارش‌های منتشر شده آمده است که در آلونک آسیه ۵ نفر زندگی می‌کردند؛ شوهرش، پسرش و دخترش با یک دختر و پسر کوچک که به‌نظر نوه‌های آسیه بودند.

فشارهایی که منجر به برکناری شد

در پی این اتفاق اما فشار افکار عمومی سبب شد علاوه بر ورود قوه قضائیه، سکوت یک‌هفته‌ای مسئولان کرمانشاه نیز بشکند و استاندار کرمانشاه از برخورد قاطع با عاملان این حادثه بگوید و شهردار کرمانشاه نیز از برکناری رئیس اداره اجرائیات و قائم مقام وی، همچنین مسئول امور حقوقی شهرداری منطقه و تعلیق شهردار منطقه سه این شهر خبر دهد. گرچه برخی این برکناری‌ها را نه روحی می‌دانند که بر جان آسیه دمیده می‌شود، نه رفع اساسی مشکل کسانی که خانه‌های «هر چند غیرقانونی‌شان» تخریب شده و حالا او راه خیابان‌ها شده‌اند.

خانم‌های روی آب اما ماجرای آسیه پناهی نه نخستین و نه آخرین ماجرای از این دست

است. در این سال‌ها حاشیه‌های بسیاری از شهرها از جمله شهرهای بزرگی چون تهران، مشهد، اهواز و... پدید آمده حاشیه‌نشینی مواجه بودند. بسیاری از این حاشیه‌نشینان مهاجران شهرها و روستاهایی دیگر هستند و شماری از آنها که تعدادشان کم‌کم نیست شهروندان دیپروزی هستند که به دلیل افزایش سرسام‌آور قیمت‌ها از شهرها به حاشیه‌ها و سکونتگاه‌های غیررسمی رانده شده‌اند و در بی‌غوله‌هایی که فاقد کوچکترین امکانات شهری است خانه‌ای کاملاً غیراصولی ساخته‌اند.

در این میان حتی گاهی شهرداری‌ها نام‌زمین‌خوار برای این دست افراد نهاده‌اند و با بیل‌های مکانیکی به جان خانه‌های غیرمجاز‌شان می‌افتند. بی‌توجهی به اینکه ساکنان این خانه‌های ویران چه باید بکنند؛ برخی مجبور هستند شب را در پارک بخوابند. جوان‌ترها شاید به ناکجاگاه کشیده شوند.

برخورد های چندگانه

در حالی شاهدان بر خور د شهرداری کرمانشاه با آسیه و سایر خانوارهای ساکن در این منطقه هستیم که آمارهای منتشر شده از سوی مسئولان استان مبنی بر ارجاع ۹۵ درصد پرونده‌های ساخت و ساز شهر کرمانشاه به کمیسیون ماده ۱۰۰ یک شوک بزرگ برای ساکنان شهر است. مواردی که اغلب با پرداخت جریمه نادیده گرفته می‌شود.

این موضوع نه تنها در کرمانشاه بلکه در دیگر شهرهای کشور چون شهرهای شمالی و پایتخت نیز فراوان وجود داشته‌ودارد.

حتی دیروز محمد سالاری، رئیس کمیسیون شهرسازی شهر تهران با تأکید بر جلوگیری از شهرنشینی و رانت و فساد در حوزه مدیریت شهری گفت که ۳۲ هزار پلاک در حریم پاروی غسل‌های شهر تهران داده شده است که عمدتاً ساختمان‌های بلندمرتبه همراه با بارگذاری‌های بسیار هستند که در این میان ۲۵۰۰ ساختمان بسیار مهم هستند و ۶۶ برج ۱۲ طبقه

خانه‌های روی آب

پدر می‌کهند بلکه در جامعه‌ای با فرهنگ مردسالارانه از همان شروع زندگی متأهلی، قرب و منزلت خود را نیز از دست می‌دهند.

به نظر می‌رسد فراد دختران تالشی، یک‌بازی برد و باخت است. آن‌ها اگر چه می‌توانند با این کار، پدر و خانواده پدری را تحت فشار قرار دهند که باز دواج‌شان موافقت کنند، اما در آن سوی ماجرا، قدرت چانه‌زنی دختر نیز کاهش می‌یابد. در خصوص زمانی که از سوی پدر و خانواده پدری طرد شود، او در زندگی‌اش تنهایی را تجربه می‌کند چرا که نه پدری پشتیبان و حامی و باقی مانده است و نه خانواده داماد چندانی به دختر فراری بهای می‌دهد.

با این حال، سالیان سال است که بخشی از دختران برای ازدواج، فرار را انتخاب می‌کنند و از این طریق در برابر قدرت و اقتدار پدر، مقاومت می‌کنند؛ فراد دختران به یکی از مهم‌ترین راهکارها برای ایجاد فشار اجتماعی و فرهنگی تادیروز دختران با فرار با پسر مورد علاقه خود اغلب به خواسته خود می‌رسند و جامعه محلی نیز از آن‌ها حمایت می‌کند. همه مهر تأیید ازدواج را می‌زنند و ازدواج صورت می‌گرفت، اما این بار این اتفاق نیفتاد. پدر نخواست واقعیت ازدواج دختر را بپذیرد. او مقاومت کرد. این اقدام شاید نشانه تغییری باشد. او یک پدر دهه شصتی است و تنها ۳۷ سال دارد. شاید او خود پشیمان باشد از ازدواج در سن پایین و شروع زندگی متأهلی و مسئولیت‌های سنگین زندگی‌های امروزین... حرکت او می‌تواند نشانه‌ای از مقاومت در برابر کودک‌همسری باشد، اما او دانش، روش و شیوه مقاومت را نمی‌داند. او نمی‌داندست با دختر کودک خود چگونه باید رفتار کند. توان اقعان فرزند خود را نداشت، چون خود آموزش ندیده و بی‌مهارت بود.

از گوشه و کنار

آتش سوزی خائیز مهار شد

آتش‌سوزی منطقه حفاظت‌شده خائیز که از عصر پنجشنبه هشتم خرداد آغاز شده بود بعد از پنج روز تلاش مردم، مأموران و مسئولان مهار شد. حسین کلازتری، استاندار کهگیلویه و بویراحمد گفت: برای اطمینان کامل از آتش‌سوزی دوباره نیز و هوای زیادی در منطقه به حالت آماده‌باش نیز هستند. سیداسدالله هاشمی، مدیر کل محیط‌زیست این استان نیز گفت: هنوز هیچ گونه اطلاعاتی از میزان سطح آتش‌سوزی و خسارت به‌دست نیامد. منطقه خائیز در حوزه حفاظتی شهرستان‌های گچساران، کهگیلویه و بویراحمد با مساحتی معادل ۳۳ هزار هکتار در سال ۷۷ در ردف مناطق حفاظت‌شده کشور قرار گرفت.

افزایش موارد ابتلا و فوتی کرونا در کشور

دیروز سختگویی وزارت بهداشت از افزایش شمار مبتلایان به ۲۹۷۹ مورد جدید کووید ۱۹ در کشور طی ۲۴ ساعت خبر داد. کیناوش جهانپور گفت: از بین مبتلایان جدید، ۶۵۲ مورد بستری و دو هزار و ۳۲۷ مورد از افراد در تماس با مبتلایان بودند که شناسایی شدند. به این ترتیب مجموع بیماران کووید ۱۹ در کشور به ۱۵۴ هزار و ۴۴۵ نفر رسید. جهانپور همچنین گفت: متأسفانه در طول ۲۴ ساعت گذشته، ۸۱ بیمار کووید ۱۹ جان خود را از دست دادند.

پرستاران و سه ماه تقدیس با حق الزحمه ناچیز

این روزها آنچه تحت عنوان حق‌الزحمه یا پاداش ایام کرونا از سوی معاونت درمان وزارت بهداشت و درمان ابلاغ شده است، موجب نگرانی و انتقاد پرستاران شده و در عمل خستگی ساعت‌ها کار به نشانه مانده است.

به گزارش ایلنا، اخیراً در نامه معاونت درمان به روسای کلیه دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور درباره پاداش پرسنل درمانی مالی‌بانی به‌عنوان پاداش در نظر گرفته شده است. در این بخشنامه در بیمارستان‌ها و مراکز آموزشی و درمانی فعال و ریفال کرونا-پادارای بخش کووید ۱۹ به پزشکان متخصص و فوق تخصص ساعتی ۸۰ هزار تومان، پزشک عمومی ۵۰ هزار تومان، دستیاران درگیر ۴۰ هزار تومان، اینترن‌های درگیر ۲۵ هزار تومان در نظر گرفته است. این در حالی است که در این بیمارستان‌ها به کلیه پرسنل گروه پرستاری شامل پرستار هوشبری، اتاق عمل، فوریتهای پزشکی، بهیاری، کمک‌بهیاری، کمک پرستار و ماما، ساعتی ۱۵ هزار تومان به عنوان پاداش پرداخت می‌شود.

افزایش ۳۶ درصدی تلفات غرق‌شدگی

هزار و ۲۷۵ نفر سال گذشته بر اثر غرق‌شدگی جان خود را از دست دادند که این رقم در مقایسه با سال قبل از آن که آمار تلفات ۹۲۵ نفر بود، ۳۶۴ درصد افزایش یافته است. به گزارش سازمان پزشکی قانونی کشور، در سال گذشته استان خوزستان با ۱۵۱ فوتی در صدر آمار و استان‌های مازندران با ۱۰۹ و گیلان با ۱۰۸ متوفی در رتبه‌های بعدی تلفات غرق‌شدگی قرار می‌گیرند. برخلاف تصور عموم، رودخانه‌ها همواره دارای بیشترین تلفات غرق‌شدگی هستند و بالاترین آمار را به خود اختصاص می‌دهند. به طوری که از کل تلفات غرق‌شدگی ۴۶۸ نفر در رودخانه‌ها جان خود را از دست داده‌اند که بیش از یک سوم (۳۶۷ درصد) از کل آمار را در برمی‌گیرد. بعد از رودخانه‌ها، دریا با ۱۵۱ فوتی (۱۳۰ نفر مناطق خارج طرح و ۲۱ نفر در مناطق ایمن‌سازی شده و مجاز) در رتبه بعدی تلفات غرق‌شدگی قرار دارند.

بر اساس این گزارش در سال گذشته ۱۴۰ نفر در استخرهای کشاورزی، ۱۳۷ نفر در کانال‌ها، ۹۰ نفر در پارچه‌های مصنوعی و سدها، ۸۹ نفر در استخرهای شنا، ۴۵ نفر در حوض و حوضچه‌ها، ۳۴ نفر در چاه و ۲۸ نفر در پارچه‌های طبیعی بر اثر غرق‌شدگی جان باختند. ۹۲ نفر نیز در سایر مکان‌های آبی جان خود را از دست داده‌اند.

یادداشت

رومینا و پدر قاتلی که خود قربانی است

شیوا پروایی، دکترای جامعه‌شناسی

خبری هولناک در روزهای اخیر منتشر شد؛ «پدری جوان، دختر ۱۴ ساله خود را در تالش سر برید». دختری ۱۴ ساله با پسری ۲۸ ساله وارد رابطه دوستی می‌شود و فرار می‌کند؛ پدر از طریق دادگاه دختر را به خانه بازمی‌گرداند، به ازدواجش رضایت نمی‌دهد و در نهایت او را به شکل بسیار وحشتناکی به قتل می‌رساند.

لازم است اشاره کنیم این نوشتار را کسی می‌نویسد که خود، فرزند تالش است. در آن فرهنگ زیسته است و آن فرهنگ را خوب می‌شناسد.

در این دیار دختران بسیاری را دیده‌ام که در نوجوانی فرار را برقرار در خانه ترجیح داده‌اند. از میان آن‌ها برخی ثمرهای دیده‌اند، ولی اغلب آن‌ها تلخی فرار را چشیده‌اند و سال‌ها در آن تلخی زیسته‌اند. خاطر این فرارها در حافظه تاریخی همه نسل‌ها زنده است: مادر بزرگان ما، مادران ما، خواهران ما و امروز هم سن و سال‌های رومینا.

چرا دختر کانی، چون رومینا راه‌های دیگری برای تغییر شرایط زندگی‌شان پیدا نمی‌کنند؟ چرا اهداف دیگری برای پیگیری ندارد؟ چرا او همچنان در دنیای مادران و

مادر بزرگان خود سیر می‌کند و ازدواج در سن پایین از طریق فرار از خانه را برمی‌گزیند؟ آیا دخترانی، چون رومینا نباید در این سن به دنبال ادامه تحصیل، مطالعه و یادگیری مهارت‌های مختلف باشند؟

به نظر می‌رسد نظام آموزشی و حتی دانشگاهی در این منطقه بی‌کار کرده شده است و قادر به رقم‌زدن تغییرات فرهنگی نیست. در دیار ما تغییرات فرهنگی، بسیار تدریجی و کند پیش می‌رود و تنها رنگ و بوی ظاهری از این فرهنگ و سبک زندگی مدرن را می‌توان در نوع پوشش و آرایش زنان و سبک چیدمان منزل دید.

ظاهر رومینا به نظر مدرن است، اما او همچنان اسیر فرهنگ سنتی است. او همچنان می‌خواهد مثل مادر بزرگان و مادران این دیار در سن پایین ازدواج کند؛ از تکنیک‌های آن‌ها هم استفاده می‌کند. او چقدر از نسل‌های پیشین خود متفاوت است!

بسیاری از دختران تالشی درگیر چنین مشکلاتی هستند هر چند همیشه مرگ نصیبشان نمی‌شود بلکه تبعات دیگری را به جان می‌خرند. آن‌ها تلخی فرار از منزل را در مسیر زندگی‌شان تجربه می‌کنند. دختران تالشی با انتخاب ازدواج از طریق فرار از خانه نه تنها از اقتدار و منزلت خانوادگی